29 Οκτωβρίου 2013

Στάρετς Σαμψών: Η πάλη με την αμαρτία

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

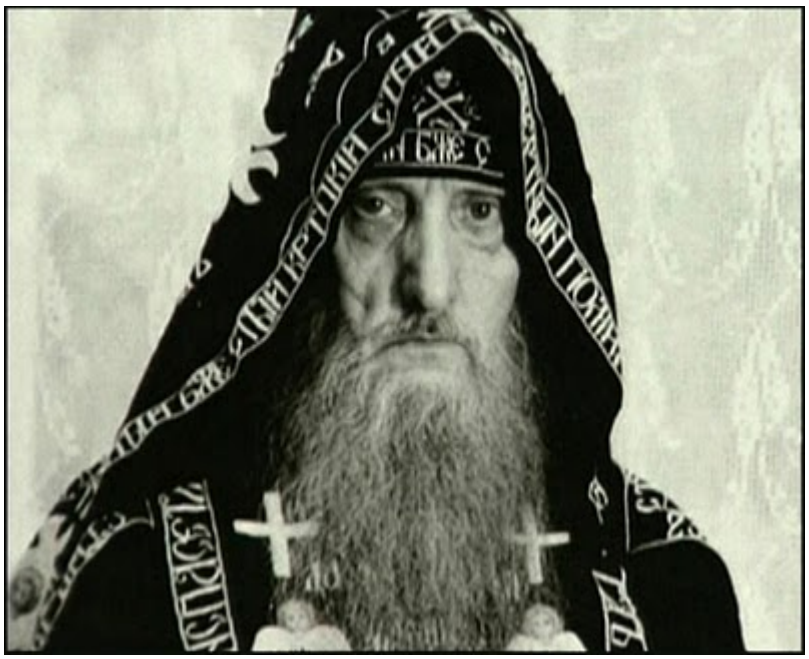

Η πάλη με την αμαρτία, η ελεημοσύνη και ο πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Κόνονωφ.

> 1. Ερώτηση: Υπάρχει και ελεημοσύνη πνευματική; Μας είναι δυνατόν να μην ελεούμε μόνο με χρήματα ή με κάτι υλικό, μα και με κάτι άλλο;

Απάντηση: Βεβαίως. Με μια συμβουλή. Με την συμπόνια. Με το δάκρυ. Με ένα δάκρυ σου. Όταν χαίρεις μετά χαιρόντων. Όταν δίνης στον καθένα εκείνο πού του ανήκει- εκείνο πού του χρειάζεται. Σύμφωνα με τον κανόνα, δεν πρέπει να λέμε όχι ποτέ σε κανένα. Μα συμβαίνει και δεν έχεις μαζί σου τίποτα. Δός του το μαντήλι σου, αν είναι καθαρό. Δώσε κάτι. Κρατάς ένα ραβδί; Δώσε το ραβδί σου. Πήγαινε στο σπίτι σου χωρίς μαντήλι- χωρίς ραβδί.
Σάς έλεγα κάποτε, πώς ενώ βαδίζαμε στον δρόμο με τον πάτερ Ιωάννη Κόνονωφ, τον άκουσα να λέει σ' ένα φτωχό: «Μια στιγμή- να πάω μέχρι την γωνία εκεί και θα σου φέρω κάτι». Επήγε στη γωνία. Έβγαλε το ένα και μοναδικό του, το τελευταίο του υποκάμισο και το έφερε στο φτωχό. «Να, πάρε»! Έμεινε με το αντερί του. Τα τελείωσε τα πράγματα του. Και στο σπίτι του δεν είχε πια ούτε εσώρουχα, ούτε άλλα είδη. Άρχισε ό ίδιος να φοράει τα ρούχα της παπαδιάς του. Μα και αυτά σιγά-σιγά τα έδωκε στους φτωχούς. Ή γυναίκα άρχισε να κλαίει. Δεν είχε κάτι να φορέσει! Μα ευτυχώς πέθανε. Και ησύχασε!...
Πόσο του άρεσε να δίνη! Κατάντησαν στο σπίτι να του τα κρύβουν όλα. Του έκρυβαν την ζάχαρη, το αλάτι- ακόμη και το χυλάλευρο! Όλα τα μοίραζε. Τα

βιβλία τα μοίρασε. Τις εικόνες της έδωκε! Τόση ήταν ή αγάπη του! Έλεγε: «Πώς να μη τον παρηγορήσω; Πώς να μη τον ενισχύσω; Πώς να μη τον κάνω κι εγώ να χάρη»; Ευωδίαζε από ένα σωρό θαυμάσιες αρετές. Είχε τελειώσει την Θεολογική Ακαδημία του Καζάν. Κάναμε μαζί στη φυλακή. Πήγαινα στην ενορία του και λειτουργούσα. Και εκείνος ερχόταν σε μένα και λειτουργούσε. Είμαστε φίλοι. Και οί φιλαράκοι μας, μας έβαλαν μαζί στην φυλακή. Στην αρχή σε διαφορετικούς θαλάμους. Μα μετά αποφάσισαν να μας ενώσουν. Έτσι μείναμε σχεδόν ένα χρόνο οι δυο μας σ' ένα θάλαμο! Δεν το ήξεραν, πώς ήμαστε φίλοι. Μα μετά κάποιος μας χώρισε. Έμεινα εγώ μόνος μου. Εκείνον τον επήραν. Τον απεφυλάκισαν. Μα όχι για πολύ.

Ήταν ένας θαυμάσιος ιεροκήρυκας. Και θαυμάσιος πνευματικός. Βαθύς ψυχολόγος. Είχε κάμει καλά δαιμονισμένους. Είχε θεραπεύσει αρρώστους. Οι ακολουθίες πού κάναμε μαζί, κρατούσαν έξη ώρες. «Ας τα πούμε άλλη μια φορά»! Στο Κύριε εκέκραξα τα τροπάρια τα κάναμε δώδεκα. Δυο φορές από δώδεκα! «Τι γλυκά πού είναι! Τι ωραία πού είναι! Ας τα ειπούμε άλλη μια φορά ακόμη»! Ευτυχώς δεν είχαμε ψάλτες. Τα λέγαμε μόνοι μας. Εμείς και ό λαός. «Πάτερ Συμεών, μου έλεγε, ας τα ψάλλομε μια φορά ακόμη»!...

Τα τροπάρια του κανόνα τα κάναμε σε δώδεκα.

Σπανίως, Σάββατο ή σε μεγάλη εορτή τα κάναμε οχτώ.

Φυσικά τον «άρπαξαν»! Μετά από λίγο «άρπαξαν» ξαφνικά και μένα.

2. Ήταν ένας εξαίρετος άνθρωπος. Ήταν ένας πραγματικός άγιος. Πήγαινε δείξε σ' ένα δαιμονισμένο ένα κομματάκι χαρτί του, και αρχίζει αμέσως ό δαιμονισμένος να γαβγίζει!...

Ερώτηση: Με ένα του χαρτάκι μόνο;

Απάντηση: Ναι. Με μια φωτογραφία. Με την φωτογραφία του. Ήταν σπουδαίος άνθρωπος ό πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Κόνονωφ. Υπηρετούσε κοντά στην Σταυρούπολη. Εξορία τον έστειλαν στο Μπορισογλιέμπσκ. Εκεί είχαν στείλει και έμενα. Εξορία με όλη την σημασία της λέξης. Εκεί, πού τα λέμε, γνωριστήκαμε. Δώδεκα φορές επήγε φυλακή! Χωρίς λόγο. Χωρίς αφορμή. Δεν ασχολιόταν ποτέ με πολιτική. Και δεν έκανε ποτέ αντισοβιετικές συζητήσεις. Ήταν πολύ έξυπνος, ήταν πολύ μυαλωμένος άνθρωπος. Ήταν απλώς, όπως λέμε, ένας «καλός ποιμήν».

Το Ευαγγέλιο το ήξερε ολόκληρο απ' έξω! Από την αρχή ως το τέλος! Και ξέρετε, ποια ήταν ή διδακτορική του διατριβή; Εξέταζε από χριστιανική άποψη την σκηνή των Αδελφών Καραμαζώφ και του Στάρετς Ζωσιμά. Με την μελέτη του αυτή έγινε διδάκτωρ.

Πηγή: http://tokandylaki.blogspot.gr/2012/10/blog-post_7224.html